

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **I. CH.**
státní příslušnost Ukrajina
t.č. pobytem Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51 Vyšní Lhoty
zastoupeného advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2018, č.j. MV-114568-2/OAM-2018, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- III. Odměna advokáta Mgr. Ladislava Bártý se určuje částkou 6 800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 4. 10. 2018, č.j. MV-114568-2/OAM-2018 žalované Ministerstvo vnitra ČR zastavilo řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce ve své žádosti o mezinárodní ochranu neuvedl žádné nové skutečnosti ani nepoukázal na žádnou změnu v okolnosti svého případu, nýbrž pouze zopakoval některé z důvodů uváděných již v předchozích dvou řízeních ve věci mezinárodní ochrany.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal nijak zdůvodněnou žalobu, ve které zároveň požádal, aby mu byl pro toto řízení ustanoven zástupce z řad advokátů. Jeho žádosti krajský soud vyhověl usnesením ze dne 29. 10. 2018 č.j. 61 Az 39/2018 – 15, kterým zároveň vyzval ustanoveného právního zástupce k doplnění podané žaloby. Podáním ze dne 12. 11. 2018 právní zástupce žalobce odůvodnil žalobu tak, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s charakterem nově uváděných důvodů žádosti o mezinárodní ochranu. Poukázal na to, že žalobce odůvodňoval svou žádost tím, že má v České republice kamaráda, u něhož bydlí a kterému pomáhá a stará se o něj., protože je invalida. S tímto uváděným důvodem se žalovaný podle něj vypořádal stručně tak, že tato nově uváděná skutečnost není ve vztahu k důvodům pro udělení mezinárodní ochrany relevantní. Rozhodnutí žalovaného proto nemůže vyhovovat požadavku přezkoumatelnosti za situace, kdy se žalovaný nijak nezabýval důsledky případného nutného vycestování žalobce z území České republiky a dopadem tohoto vycestování na život jeho invalidního kamaráda, pro něhož může mít nutnost žalobcova vycestování až fatální dopady. Žalobce proto navrhoval, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2018, č.j. MV-114568-2/OAM-2018 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a následujících soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s.ř.s.).
5. Z obsahu správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 30. 9. 2018, přičemž jako důvody této žádosti uvedl, že nemá kde

bydlet, nemá rodiče ani rodinu a tady má kamaráda, u něhož bydlí a kterému pomáhá a stará se o něj, protože je invalida. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 15. 4. 2013 a tehdy jako důvod žádosti uvedl, že v České republice žije dvacet let a že do roku 2001 se ještě vracel na Ukrajinu. Nyní tam již nikoho nemá. Tuto žádost žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 5. 2013 č.j. OAM-69/LE-BE02-ZA14-2013 zamítl jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, když vycházel ze zjištění, že důvodem podání žádosti žalobce o mezinárodní ochranu je snaha zlegalizovat si pobyt na území České republiky a že ze země původu odjel za prací. Druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 12. 10. 2018 a tuto žádost odůvodnil tak, že si tady zvykl, má tu hodně kamarádů a na Ukrajině už nikoho nezná. O této žádosti rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 11. 2016 č.j. OAM-147/LE-LE05-LE22-2016, jímž žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neudělil.

6. Podle ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu, podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, ministerstvo řízení usnesením zastaví.
7. Podle ust. § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je
 - a) pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
8. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
9. Podle druhého odstavce téhož ustanovení se za vážnou újmu považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

10. Předpokladem zastavení řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle shora citovaného ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu je tedy skutečnost, že žadatel podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a že v této žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění, které mohou být významné pro udělení azylu či doplňkové ochrany. Další podmínkou je to, že žadatel uvádí skutečnosti nové, které však mohl uplatnit již v řízení o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Konečně třetí podmínkou použití tohoto zákonného ustanovení je, že v zemi původu žadatele nedošlo k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z uvedeného vyplývá, že pokud by žalobce uvedl nové skutečnosti relevantní z hlediska udělení azylu či doplňkové ochrany, byl by žalovaný povinen jeho žádost zhodnotit jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. Tak tomu ovšem v projednávané věci nebylo, neboť namítaná skutečnost, že žalobce bydlí u invalidního kamaráda, o kterého pečuje, není rozhodně skutečností relevantní z hlediska důvodů pro udělení azylu, které jsou taxativně uvedeny v ust. § 12 zákona o azylu; tuto skutečnost nelze rovněž subsumovat pod pojem vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí tuto skutečnost řádně odůvodnil, není proto možno souhlasit s žalobní námitkou, že je v této části napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
11. Ze shora uvedených důvodů krajský soud proto žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).
13. Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v celkové výši 6 800 Kč představující dva úkony právní služby po 3 100 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 12. února 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje

